

FABRIKSMARKE

87? 2Qv

Carl A. Berg

written
in haste

Carl A. Berg
Pomestown,
New York

Antefningsbok.

Minnen från

Hellsfred den
28 Juni 1901.

Ed Berg.

Älska varen
der är jemnt
pydd af friska
rosor mina
snart fögår
Älskar du för skattes
skuld älska mig
g så älskar du
hafsrens jurlow
guld älska mig g
så Älskar du för
kärleks skuld
O så älska mig
kärlek har jag
bröcketsfullt

der har länge
sillhöit sillhöi
eröjt dig.

Från ögat skild
men g från tanken
jag höi den röst
jag ser din bild
er djuret af ett
troget fjerta.
Om någon gång
du minnas mig
så glöm g kort jag
älskar dig den
saknad gör mig
smärta

December the 1st

Doing nothing
important today
but must read a book

No 3

Åskar det för
skipalsten skull
älska mig ej då.
Åska solen se i
guld yppigt
hennes läckar
glänsa i det blå.

Åskar det för
ungdoms skull
älska mig ej då.

N° 4

När du i ensam-
hetens stunder
prömnar dig
de flydda dagar.
så glöm ej den
hvars namn står
under by vet
att du min
vänskaps kär.

Carl Berg.

N:o 5

Må jag glädjens
rosor för dig
blekna må
dessa fransbid
blija klar och
lysa måtte sidens
auglar dig omgifva
och följa vart du
vender dig må
du alltid såll
och lycklig blija
önskas varmt
och hjertligt af
en vän.

N° 6.

Jag önskar dig
så många glada
dar och nätter
som Linden bär
löf och Hasseln
bär nätter, som
fiskar i en sjö
Som sand på
hafvets strand och
grund Som
stjerner öfver
himlens rund när
den är klar och
blå.

N:o 7.

Tanla under
vårens dager
minnens blommar
som ej dor dem
ej hästens storm
förlagar eller
vinterens frost och
snö uti vinden
ej de helva i det
flysta blott de
gra elvigt blom
stra de och
heta kärlek
Talamod och
Tro.

N:o 8.

Jag önskar dig
allt möjligt
gätt som derma
jernnerdal kan
skicka men
förest och fränst
en bättre lätt
Högst upp der
stjernor blänka.

N° 9

X

Det nöjd och
gläd och sält,
nytt livets
sällhet till den
sista kväll men
glöm g. mig med
eldig spel kan
glömmet icke
dig farväl—
farväl.

N° 11.

Om någon
gång i ensam-
hetens stunder
du minns de
flydda dagar
tänk då på
den varn man
står under och
vet att du
kans vänstake
har.

Berg.

S. 11

Jag vill så gärna
dig ett minne
gifva ifrån den
tid man ringa
sorgar har
mähända det en
gång kan bli
ett minne härt
ja älders dar.

Du är ⁶ som en jag
tänket tanken
mig skärms i

Ståne

N° 12.

Glöm ej den
vän som ständigt
på dig tänker
och glöm ej mig
bland unga vänners
sal låt en
minnesdofva
ila ihän ditt
bröst till mig
och där sig
kvila.

No. 13.

Må du i ditt
hjersta gömma
att du har en
vän i mig och
mig ej föiglömma
om jag kommer
långt från dig.

N° 14.

Höga berg och
djupa dalar mörka
strand skogar
vilda skänd.
mina tankar till
dig fara ständigt
snycker jag din
hand.

No 15.

Var alltid mild
och oskuldsfull
och glad var
hela ren som
lijans vita blad
så skall du och
vi älskad liksom
de och liksom
kittels jag dig
blott lycklig ser.

N° 16

Tänk någon
gång på
nattens klara
stjerna en heb-
ring vinkes ihän-
saket bli På den
vars tanke flyr
så jern hej
glöm ej mig
jag minns
dig nog
ändå.

N° 17.

Ungdom och
glädje de pyssla
kvinnan som
blommar
pyssa för varen
Men blommar
vissna och den
ungdom vi har
ja åren
försvinner med
åren.

N° 15.

Glädjen är en
fågel Minnet
är en ros
Rosen kan
du gömma
Fågeln flyr
sitt ros.

N° 19.

Ur gnistande
vinet din skål
vill jag dricka
af ungdommens
fägring förfjusande
flicka med säng
ens och ^{af} kärlekens
Gud i förbund,
hos dig vill
jag dröjja med
lyran en stund.

N° 20.

Du stod der
i vårsolens
strålar, du
flicka så fuf
och så häck
Och himlen i
ögat du
målar du stod
der så hög
och så häck.

N° 21.

I dag min
särke hos dig
är och hjertat
beder för din
lycka och fast
min gäfvna
ringa är lik
den ditt
nannsdagsbord
fa smycka.

N:o 29.

Står din lycka än
i knoppning fast
med lyckosrikt
behag O där är
det min förhopp-
ning att dess ros
står utt en dag
och att du för
hela livet i din
själ så glad och
öm Ser att verklig-
het det blifvit af
din gamla
s ällhets dröm.

N° 23.

Må mörka
månen g. döja,
din helnadsot.
så klar må
goda englar
fäja för varje steg
du tar må
lyckan aldrig
svick dig,
se der en
önskan varm
från mig.

N° 24.

Nu till godo
tag dessa rader
enkelt skrifna,
vänskapen dem
diktat har
och af vänskap
är de gifna.

N° 25.

Låt icke tidens
hand strö
måsa ärens
minnen och
läsa vänskaps
band som
bröts af
unga sinnen.

N° 26.

Låt juft den säll-
het himlen
skänka dröm
dig lycklig i
dess famn,
och när du
på värmen
senket föm
så icke detta
namn.

N°. 27.

Leje glad och
lycklig i mäng
år Och samla
blommor i
lifvets vår som
icke vissnar när
höst och stürmar
Fördunklar
minnet från
lifvets sommar.

N° 28.

Geet lycklig
gläd och säll
ertill din
sista kväll.
Glöm ej den
vår på jorden
som bekant
dessa orden.

N° 99.

Jag sekna vill
atti din bok,
men kanske blir
på bok. Jag
sekna vill om
härlek stor till
dig som i mitt
hjersta bor men
dit jag sätter ej
mitt manne,
Jag håldre sluter
dig i famn.

N° 31.

4

Ej trogen kärlek
kan ett motstånd
hålla, I trots af
allt den mäste
makt nå, I
hvarje plicha
har sin svaga
sida, I om det
är konsten
blott att
ferma gå.

N° 31.

Jag önskar dig
en människans
kvätt så han
ja han är nära
så du är säll
och han är säll
och sinsemellan
kära jag önskar
dig en kvätt som
konnen han för
gissa jag önska
dig ett sälligt ba
med framfödsdrömm
gissa Och jag önskar
dig mycket mera så
för gissa resten.

Lipets

"nagar"

gung

kur

ach

kur

Gardagan den

1917. 10. 10.

20. de sept. 1917.

1917. 10. 10.

Arken, 1841
M

X

Låt mig sitta
i ditt minne
På en liten
liten pinne

C. A. Pettersson

Berg
Wald
Martin Nilsson
Gustaf Nilsson
John Dahlstedt
Evel " "
Evel Johansson
Emil " "
- " - " -
Rudolf Lundberg
Elof " "
Adolfus " "
Nils Andersson
Olof Johansson
Emil - Skall

Huru många vingar bo
på fjorden Huru
många flyttas i ett
hjärta De flyttas
de Men födas
åter Flyttas fly
Men döja kvar
ändå Så skilda
Men ändå så
lika Så många
Men ändå de
samma De föst
rats alla af samma
sjö Af samma
vindar Ullr samma

berätt ^{af} samma
Färdlek.

Ej lyckan finnes i
rikedommar, i lagerkransar
den finnes ej, den finnes
ej där, hvarest fläddes
blänningar, och ej i nöjen,
O nej, O nej!!

Sj rikedommen kan
snart försvinna och
dina vänner de gå
med den. Då du blir
fattig de dig ej känner,
de se ej mer uti dig
en vän.

Mötas, skiljas så är

livets gång.

Skiljas, mötas så är

högrytsjång.

Vor vänlig mot alla!

Skänk vänskap is för!

Gif hjärtat åt en!!!

Läsom en väl använd dagstäm-
ker en ljuf sömn, så skänka
ett väl används lif, en glad
vånsan på döden

När grymt sig förbyter
Diss jordiska väl,

En höst vinden ryter

Grät icke, o, själ!

Det ler barmen grafven

mosfogeln en strand

På hinsidan hafven finns

också ett land,

Färgyllt af den eviga

margarenskran!

Din syster

Nattgammal is tro icke ej vardags snö,
Ej somnad arm. ej talet af kväsakt män,
Ej kvinnans bröst är svartvadt gråsigel
som rullar.

Och vantelmød bar under de litjebultor.

Arbete, kärlek, bän ö tro

De bygga på lifvets lycka.

De sä ut kärlek de bädda på

För alla sarger som dryckas.

Gläd dig åt lifvet i dina
unga år!

Slöcka dess rosar, snablot det
färgar!!

Din syster.

In an answer
I say in connection
that no more
have been
I am
I am

Answered

Dear Mary
I hope
I hope

De jordiska nöjen
Jäsvinnur Som
skuggan när solen
gått med Så har du
i hjertat att finna
Blott tomhet och ingen-
ting mer Så sök då
i glädje i flärdens
Lofft själen mot
himmelen gyrr
Lef aldrig likställig
med världen Förakta
dess ygrande laggr.

Berga den 1805. 1902

Mötas, skiljas så är
lifvets gång.
Skiljas, mötas så är
hoppvets säng

Om uppjaga lifvets
vandringstid du hittar
en förgåt mig så
bryt den af och läs i
den ett minne kärt
ifran en vän.

